

68. člen

Mednarodna pogodba se objavi v uradnem glasilu Republike Slovenije v izvornih besedilih. Če med temi ni besedila v slovenščini, se objavi tudi njen prevod v slovenščino. Če so verodostojna besedila v več tujih jezikih, se mednarodna pogodba objavi v enem od njih.

Mednarodna pogodba mora biti objavljena v uradnem glasilu pred njeno uveljavitvijo po mednarodnem pravu.

V. poglavje

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

69. člen

Do vzpostavitve diplomatsko-konzularnih odnosov s sprejemno državo lahko Republika Slovenija v njej odpre Biro Republike Slovenije.

Za odprtje oziroma zaprtje ter delovanje biroja, imenovanje vodje biroja ter drugih uslužbencev se smiselno uporabljajo določila tega zakona o misijah.

70. člen

Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije lahko po predhodnem soglasju komisije za mednarodne odnose Skupščine Republike Slovenije na predlog predstojnika upravnega organa, pristojnega za zunanje zadeve imenuje pooblaščenega predstavnika Republike Slovenije izmed oseb, ki živijo stalno ali začasno v tujini in so pripravljene pomagati pri razvijanju sodelovanja med Republiko Slovenijo in državo, v kateri živijo.

Za pooblaščenega predstavnika Republike Slovenije je lahko imenovan državljan Republike Slovenije, ki zna enega od svetovnih jezikov in praviloma jezik države, v kateri je imenovan, ima visoko izobrazbo ter daje polno zaupanje, da bo lahko primerno opravljal svojo funkcijo.

Pooblaščen predstavniki Republike Slovenije delujejo v skladu z navodili upravnega organa, pristojnega za zunanje zadeve.

71. člen

Sredstva za delovanje birojev in za kritje dejanskih stroškov, ki jih imajo pooblaščen predstavniki, se zagotovijo v proračunu.

72. člen

Ne glede na pogoje, določene v tem zakonu, se v obdobju dveh let po uveljavitvi tega zakona lahko sprejmejo na delo v upravni organ, pristojen za zunanje zadeve, državljani Republike Slovenije z ustreznimi izkušnjami na področju mednarodnih odnosov oziroma priznani strokovnjaki.

73. člen

Dokler ni z zakonom drugače določeno, je upravni organ, pristojen za zunanje zadeve, Republiški sekretariat za mednarodno sodelovanje.

74. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-01/91-3/3

Ljubljana, dne 5. junija 1991.

**Skupščina
Republike Slovenije**

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

14.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Republike Slovenije izdaja Predsedstvo Republike Slovenije

**U K A Z
o razglasitvi zakona o carinski službi**

Razglašajo se zakon o carinski službi, ki ga je sprejela Skupščina Republike Slovenije na sejah Družbenopolitičnega zbora in Zbora občin dne 30. maja 1991 in na seji Zbora združenega dela dne 5. junija 1991.

Št. 0100-7/91

Ljubljana, dne 5. junija 1991.

Predsednik
Milan Kučan l. r.

**Z A K O N
O CARINSKI SLUŽBI**

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

S tem zakonom se ustanavlja Republiška carinska uprava kot upravni organ v sestavi Republiškega sekretariata za finance in se urejajo organizacija in delo, dolžnosti in odgovornosti organov carinske službe ter pravice, obveznosti in odgovornosti delavcev organov carinske službe.

2. člen

Organi carinske službe neposredno izvršujejo zakone in druge predpise ter splošne akte s področja carin ter opravljajo druga dela, ki spadajo po tem ali drugih zakonih v njihovo delovno področje.

3. člen

Delo organov carinske službe opravljajo Republiška carinska uprava in carinarnice kot njene področne enote.

4. člen

Za organizacijo in delo, način uresničevanja pravic, dolžnosti in odgovornosti ter za druga razmerja v organih carinske službe veljajo določbe zakona o sistemu državne uprave in o Izvršnem svetu Skupščine Republike Slovenije ter o republiških upravnih organih in določbe zakona o delavcih v državnih organih, če ni s tem ali drugim zakonom določeno drugače.

II. DELOVNO PODROČJE IN ORGANIZACIJA

5. člen

V delovno področje Republiške carinske uprave spadajo zadeve carinskega nadzora, carinjenja blaga in storitev, kontrole blaga, katerega uvoz oziroma izvoz sta posebej urejena, devizno-valutne kontrole v mednarodnem potniškem in obmejnem prometu s tujino, preprečevanje in odkrivanje carinskih prekrškov ter vodenje upravnega postopka na prvi in drugi stopnji in postopka za prekrške na prvi stopnji, preprečevanje in odkrivanje kaznivih dejanj in gospodarskih prestopkov v carinskem postopku, preprečevanje in odkrivanje deviznih prekrškov v mednarodnem potniškem in obmejnem prometu s tujino ter obdelava in spremljanje evidenčnih in statističnih podatkov o uvozu in izvozu.

1. Republiška carinska uprava

6. člen

Republiška carinska uprava v okviru delovnega področja iz prejšnjega člena zlasti:

1. organizira delo carinske službe, spremlja in proučuje njen razvoj ter ustrezno ukrepa za njeno pravilno delovanje;

2. zagotavlja enotno uporabo carinskih in drugih predpisov, ki jih izvršujejo organi carinske službe in nadzoruje delo carinarnic;

3. odloča o pritožbah zoper odločbe, ki jih izdajajo carinarnice v upravnem postopku, in odloča na prvi stopnji v upravnem postopku, kadar je to predpisano z zakonom;

4. odloča o ustanavljanju organizacijskih enot za opravljanje strokovnih in tehničnih del za več carinarnic in Republiško carinsko upravo;

5. predlaga in uresničuje programe za dolgoročnejsi kadrovske, strokovne in tehnične napredek službe, sprejema in uresničuje ustrezne letne plane ter skrbi, da so zagotovljeni drugi pogoji za uspešno opravljanje nalog organov carinske službe;

6. sodeluje s podjetji in drugimi pravnimi osebami, obrtniki, Gospodarsko zbornico Slovenije in splošnimi združenji ter jim strokovno pomaga pri uporabi carinskih predpisov;

7. sodeluje z mednarodnimi organizacijami in strokovnimi združenji s področja carinske službe in carinskega sistema, ter sodeluje z drugimi carinskimi službami;

8. spremlja podatke o gibanju uvoza in izvoza, jih po potrebi obdeluje ter obvešča udeležence v carinskem postopku o vprašanih iz delovnega področja organov carinske službe.

7. člen

Delo Republiške carinske uprave vodi direktor Republiške carinske uprave (v nadaljnjem besedilu: direktor).

Direktorja imenuje in razrešuje Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije na predlog republiškega sekretarja za finance.

8. člen

Za zagotovitev enotne uporabe predpisov in uspešno opravljanje dela organov carinske službe izdaja direktor navodila za delo organov carinske službe.

2. Carinarnice

9. člen

Carinarnice se ustanovljajo v gospodarskih in prometnih središčih; kadar terjajo to obseg, struktura ter tokovi blaga in storitev v zunanjetrgovinski menjavi, potniški promet s tujino in drugi opravičeni ekonomski interesi.

10. člen

Carinarnice ustanavlja, združuje in odpravlja Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije.

Začetek in prenehanje dela carinarnice se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

11. člen

V okviru delovnega področja iz 5. člena tega zakona carinarnica neposredno ali po svojih organizacijskih enotah:

1. opravlja carinsko nadzorstvo nad blagom, potniki in prevoznimi sredstvi;
2. carini blago;

3. kontrolira blago, katerega uvoz oziroma izvoz je posebej urejen;

4. opravlja devizno-valutno kontrolo v mednarodnem potniškem in obmejnem prometu s tujino;

5. preprečuje in odkriva carinske prekrške, kazniva dejanja in gospodarske prestopke v carinskem postopku;

6. vodi na prvi stopnji upravni postopek in postopek za prekrške v zvezi s carinskimi prekrški;

7. opravlja še druge zadeve, ki spadajo po zakonih in drugih predpisih v njeno delovno področje.

12. člen

Delo carinarnice vodi upravnik.

Upravnik carinarnice je višji upravni delavec.

Upravnik carinarnice je odgovoren direktorju za svoje delo in za delo carinarnice.

O stanju v carinarnici in njenem delu mora upravnik carinarnice poročati direktorju, ki določi čas in način za pošiljanje takih poročil.

Zaradi sodelovanja z udeleženci v carinskem postopku obvešča upravnik carinarnice pristojne republiške organe, Gospodarsko zbornico Slovenije in zainteresirana splošna združenja o vprašanih iz delovnega področja carinarnice.

Carinarnica ima lahko enega ali dva pomočnika upravnika, ki je višji upravni delavec.

13. člen

Za neposredno opravljanje carinjenja blaga, izvajanje ukrepov carinskega nadzorstva in kontrole potniškega prometa s tujino ima carinarnica kot svoje organizacijske enote carinske izpostave in carinske referate in odseke, določene v splošnem aktu o organizaciji in delu Republiške carinske uprave, ki se ustanovijo v sedežu ali izven sedeža carinarnice.

Začetek dela organizacijskih enot iz prvega odstavka tega člena določi direktor z odločbo, ki se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

14. člen

Na prvi stopnji o carinskih prekrških odločajo carinarnice.

Na drugi stopnji o carinskih prekrških odloča Republiški senat za prekrške.

III. SREDSTVA ZA DELO REPUBLIŠKE CARINSKE UPRAVE

15. člen

Carinarnicam se zagotavljajo za osebne dohodke do 20 % večja sredstva od sredstev, ki se zagotavljajo za podobna delovna mesta v drugih republiških upravnih organih in republiških organizacijah: za opravljanje temeljne dejavnosti carinske službe, ki se opravlja na prostem, pod vplivom plinov, z uporabo specifične opreme, pri pregledu prevoznih sredstev, blaga in potnikov na mednarodnih cestnih, železniških, morskih, rečnih in zračnih mejnih prehodih, ter delavcem v Republiški carinski upravi, ki delajo pri operativni kontroli in nadzorstvu ter preprečevanju tihotapljenja.

Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije določi na predlog direktorja dela oziroma delovna mesta, za katera se povečajo sredstva po prejšnjem odstavku.

IV. DELOVNA RAZMERJA

1. Sklenitev delovnega razmerja

16. člen

Delovno razmerje v organu carinske službe lahko sklene, kdor izpolnjuje poleg pogojev, določenih s predpisi, ki urejajo delovna razmerja delavcev v državnih organih, tudi posebne zdravstvene ter psihofizične sposobnosti za opravljanje določenega dela.

Posebne zdravstvene in psihofizične sposobnosti se določijo z aktom o sistemizaciji del.

17. člen

Direktor odloča o potrebi po novih delavcih v Republiški carinski upravi in carinarnicah v skladu s splošnim aktom o sistemizaciji delovnih mest.

Predlog za sprejem delavca v carinarnico predloži upravnik.

18. člen

Upravnik carinarnice izdaja odločbe, ki se nanašajo na uresničevanje pravic, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja delavcev carinarnice, če ni s tem zakonom drugače določeno.

2. Strokovno izobraževanje delavcev

19. člen

Delavec, ki sklene delovno razmerje v Republiški carinski upravi oziroma v carinarnici za delo v okviru temeljne dejavnosti, pa ima manj kot deset let delovne dobe in ni opravil strokovnega izpita, ki je predpisan za delavce v družbenih organih pri drugem organu ali organizaciji, mora opraviti:

1. splošni del strokovnega izpita, ki je predpisan za delavce v državnih organih in

2. dopolnilni izpit za delo v okviru temeljne dejavnosti carinske službe.

Izpit iz prejšnjega odstavka mora opraviti:

1. delavec z visokošolsko izobrazbo - najpozneje v 2 letih;

2. delavec z višješolsko izobrazbo - najpozneje v 18 mesecih;

3. delavec s srednješolsko izobrazbo - najpozneje v enem letu.

Delavec iz prvega odstavka tega člena, ki ima več kot deset let delovne dobe ali je opravil strokovni izpit pri drugem upravnem organu oziroma organizaciji, mora v roku iz prejšnjega odstavka opraviti dopolnilni izpit za delo v okviru temeljne dejavnosti carinske službe.

Delavec organa carinske službe, ki si pridobi med delom višjo stopnjo šolske izobrazbe, nima pa več kot deset let delovnih izkušenj pri carinskem delu, mora izpit iz prejšnjega odstavka opraviti najpozneje v enem letu po razporeditvi na delovno mesto, ki ustreza stopnji šolske izobrazbe, ki si jo je pridobil.

Če delavec iz prvega in tretjega odstavka tega člena v predpisanem roku po svoji krivdi ne opravi izpita, mu preneha delovno razmerje.

Delavec iz četrtega odstavka tega člena, ki ne opravi izpita v predpisanem roku, se razporedi na delo, ki ga je opravljal prej.

Vsebinsko in način opravljanja dopolnilnega izpita iz 2. točke prvega odstavka tega člena predpiše direktor v aktu iz prvega odstavka 20. člena tega zakona.

20. člen

Za delavce, ki opravljajo delo v okviru temeljne dejavnosti, je obvezno periodično preverjanje strokovne usposobljenosti v skladu s splošnim aktom o strokovnem usposabljanju carinskih delavcev.

Splošni akt iz prejšnjega odstavka izda direktor.

3. Razporejanje delavcev

21. člen

Delavec organa carinske službe opravlja delo, za katero je sklenil delovno razmerje oziroma h kateremu je razporejen.

Če delovne potrebe tako zahtevajo, se sme delavec razporediti k drugemu delu, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi in delovnim izkušnjam, v skladu s pogoji, ki so predpisani s splošnim aktom o sistemizaciji delovnih mest.

Z delovnimi potrebami so mišljeni zlasti primeri, ko posamezna carinarnica oziroma Republiška carinska uprava ne more s svojimi delavci pravočasno in uspešno opravljati dela, primeri ustanavljanja novih carinarnic ali novih organizacijskih enot oziroma kadar to terja obnašanje delavca, s katerim se resneje spdkopavajo odnosi med ljudmi in onemogoča zakonito in normalno opravljanje dela in v drugih podobnih primerih.

Za razporejanje delavcev iz drugega odstavka tega člena je pristojen:

1. direktor - za delavce Republiške carinske uprave
2. upravnik carinarnice - za delavce carinarnice.

22. člen

Direktor lahko delavca razporedi iz ene carinarnice v drugo oziroma iz carinarnice v Republiško carinsko upravo in obratno, če to zahtevajo delovne potrebe.

Razporeditev iz prvega odstavka tega člena opravi direktor, ko dobi mnenje upravnika carinarnice, iz katere delavec odhaja in v katero prihaja.

Delavec, ki je razporejen po delovni potrebi, se lahko razporedi na delovno mesto, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi in delovnim izkušnjam, tudi brez njegove privolitve.

Zoper odločbo o razporeditvi po delovni potrebi ima delavec pravico ugovarjati.

O ugovoru iz prejšnjega odstavka odloči republiški sekretar za finance po predhodnem mnenju direktorja in upravnika carinarnice, iz katere je delavec razporejen.

Ugovor iz četrtega odstavka tega člena ne zadrži izvršitve odločbe.

23. člen

Delavec, ki je razporejen po delovni potrebi, ima pravico do povračila potnih in selitvenih stroškov zase in za svoje ožje družinske člane.

Delavec iz prejšnjega odstavka ima pravico do nadomestila za ločeno družinsko življenje od dneva, ko nastopi novo delo, dokler ni zanj in za njegovo družino zagotovljeno ustrezno stanovanje.

Odločbo o povračilu in nadomestilu po tem členu izda direktor v skladu s predpisi Izvršnega sveta Skupščine Republike Slovenije.

24. člen

Delavcu, ki je razporejen po delovni potrebi, mora Republiška carinska uprava zagotoviti stanovanje v treh letih od dneva, ko je nastopil novo delo. Če Republiška carinska uprava takemu delavcu v navedenem roku ne zagotovi stanovanja ali če z njim o tem ne doseže sporazuma, ga mora vrniti na njegovò zahtevo na delo v

carinarnico oziroma Republiško carinsko upravo, iz katere je bil razporejen, ali v drugo carinarnico, kjer so možnosti, da se mu zagotovi stanovanje.

25. člen

Razporejeni delavec se mora zglasiti na delo v roku, ki je določen z odločbo o razporeditvi.

Rok iz prejšnjega odstavka ne sme biti krajši kot sedem dni od dneva vročitve odločbe.

26. člen

Če delovne potrebe tako zahtevajo, sme direktor v skladu z drugim odstavkom 21. člena tega zakona začasno razporediti delavca na delo iz ene carinarnice v drugo oziroma v Republiško carinsko upravo in obratno.

Delo iz prvega odstavka tega člena sme trajati največ šest mesecev, več kot šest mesecev pa le z delavčevo privolitvijo.

V času, ko je začasno razporejen na delo v drugo carinarnico ali v Republiško carinsko upravo, ima delavec pravico do dnevnice za prvi mesec dni, za ostali čas pa pravico do nadomestila za ločeno življenje v skladu s 23. členom tega zakona.

27. člen

Upravnik carinarnice sme, če delovne potrebe tako zahtevajo, v skladu z 21. členom ter v smislu drugega in tretjega odstavka 22. člena tega zakona, razporediti delavca iz ene organizacijske enote carinarnice v drugo, ne glede na to, ali sta enoti v sedežu ali izven sedeža carinarnice.

Delavec, ki se mu z razporeditvijo iz prejšnjega odstavka spremeni stalno prebivališče, v kraju novega stalnega prebivališča pa zahteva stanovanje zase in za svojo družino, je glede pravic, določenih v četrtem odstavku 22. in 23. členu tega zakona, izenačen z delavcem, ki je razporejen po delovni potrebi v skladu z 22. členom tega zakona, če je novo stalno prebivališče oddaljeno več kot 50 km od njegovega prejšnjega stalnega prebivališča.

28. člen

Če delovne potrebe tako zahtevajo, sme upravnik carinarnice delavca začasno razporediti na delo v drugo organizacijsko enoto carinarnice.

Ne glede na prejšnji odstavek se sme delavec razporediti na drugo delovno mesto, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi in delovnim izkušnjam, če je treba takšno delo opraviti hitro in brez odlašanja zaradi izrednih ali posebnih ukrepov carinskega nadzorstva in kontrole oziroma zaradi nadomeščanja nenadoma odsotnega delavca, vendar sme takšno-delo trajati največ 30 dni.

Določbi drugega in tretjega odstavka 26. člena tega zakona veljata tudi za delavca iz prvega odstavka tega člena.

29. člen

Če nastanejo z razporeditvijo delavcev po 27. členu tega zakona ali z začasno razporeditvijo po 28. členu tega zakona materialne obveznosti, je taka razporeditev oziroma začasna razporeditev mogoča le na podlagi poprejšnjega soglasja direktorja.

30. člen

Delavec organa carinske službe, ki mu je odvzeta službena izkaznica, je lahko razporejen na drugo ustrezno delovno mesto pri carinarnici, na drugo ustrezno delovno mesto pri carinski službi, ali dan na razpolago.

Odločbo o razporeditvi iz prejšnjega odstavka izda upravnik carinarnice oziroma direktor; zoper tako odločbo je dopusten ugovor, o katerem odloči republiški sekretar za finance.

4. Službena in delovna obleka, službena izkaznica in oznake

31. člen

Delavci carinarnice, ki opravljajo delo v okviru temeljne dejavnosti, in delavci Republiške carinske uprave, ki opravljajo kontrolno-revizijska dela, morajo imeti službeno obleko.

Poleg delavcev iz prejšnjega odstavka morajo imeti službeno obleko tudi drugi delavci organov carinske službe, kadar opravljajo carinsko kontrolo in nadzorstvo na meji.

Poleg službene obleke imajo delavci, ki opravljajo preglede v prevoznih in prenosnih sredstvih, v carinskih magazinah, razkladališčih, skladiščih, shrambah, in carinskih laboratorijih, ter delavci pri drugih strokovno-tehničnih nalogah in delih, ki jih določi direktor, pravico tudi do delovne obleke.

Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije določa barvo in oznake službene obleke, direktor pa določa pravico delavcev do službene oziroma delovne obleke ter predpiše kraj, trajanje in način njene uporabe.

32. člen

Delavci, ki opravljajo dela kontrole prometa s tujino, carinjenja in carinskega nadzorstva; carinskega upravnega postopka in postopka za prekrške, preprečevanja carinskih deliktov, nadzorstva nad delom carinarnic in revizije ter druga dela, pri katerih narekuje to narava dela, dobijo službeno izkaznico.

Službeno izkaznico izda direktor.

Službena izkaznica se odvzame oziroma se mora vrniti:

1. če delavcu preneha delovno razmerje v organu carinske službe ali se ga razporedi na delovno mesto znotraj organa carinske službe, za katero ne potrebuje službene izkaznice;

2. če se delavcu odvzamejo pooblastila, zaradi katerih je bil upravičen do službene izkaznice;

3. če se v disciplinskem postopku ugotovi, da je delavec hudo kršil svoje delovne obveznosti.

Začasno se, do konca postopka, službena izkaznica odvzame, če je zoper delavca uvedena preiskava ali če je vložena obtožnica brez preiskave.

Predpise o uveljavljanju pravice do službene izkaznice, o vsebini in obliki službene izkaznice ter o evidenci izdanih službenih izkaznic izdaja direktor.

5. Disciplinska odgovornost

33. člen

Za hujšo kršitev delovne dolžnosti se, poleg kršitev, ki jih določajo predpisi o delovnih razmerjih delavcev v državnih organih, šteje tudi:

1. preprečevanje kontrolno-inšpekcijskim organom, da opravljajo svoje delo;

2. onemogočanje drugemu delavcu, da opravi svoje delo;

3. opustitev dolžnega nadzorstva nad izvajanjem zakonitosti ali nad pravilnim vodenjem;

4. opustitev nošenja ali nepravilno in nemarno nošenje službene obleke in označb.

V. POSEBNE DOLOČBE

34. člen

Kadar opravljajo dela kontrole prometa s tujino v železniških prometnih sredstvih, imajo delavci organov carinske službe pravico do brezplačnega prevoza z njimi in pravico do zavarovanja, kot jo imajo potniki, ki so plačali takšen prevoz.

35. člen

Na zahtevo delavca organa carinske službe, ki mu kdo prepreči, da opravlja svojo uradno dolžnost, ali ga pri tem ovira, mu mora pooblaščen uradna oseba organa za notranje zadeve nuditi pomoč.

36. člen

Republiški carinski upravi se zagotovijo stanovanja za potrebe izpolnitve obveznosti do delavcev, ki jih direktor po delovni potrebi razporedi ali začasno razporedi iz ene enote v drugo enoto carinske službe po 22. do 26. členu tega zakona, oziroma ki jih upravnik razporedi ali začasno pošlje na delo v drugo organizacijsko enoto carinarnice po 27. in 28. členu tega zakona, ter za druge primerečasne nastanitve delavcev, zlasti na meji.

Sredstva iz prejšnjega odstavka se zagotavljajo v proračunu republike.

VI. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

37. člen

Delavci v organih carinske službe, ki so ob uveljavitvi tega zakona razporejeni na delo v carinarnicah in njihovih organizacijskih enotah na območju Republike Slovenije, postanejo z dnem uveljavitve tega zakona delavci Republiške carinske uprave s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, ki jih določa ta zakon.

Odločbe, ki se nanašajo na uresničevanje pravic, obveznosti in odgovornosti iz delovnega razmerja, se morajo posameznim delavcem izdati najpozneje v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

Delavec v organu carinske službe, ki ne želi skleniti delovnega razmerja v Republiški carinski upravi, poda v roku iz prejšnjega odstavka o tem pismeno izjavo, ki se shrani v Republiški carinski upravi.

Šteje se, da delavec v organu carinske službe, ki ni hotel sprejeti odločbe iz drugega odstavka tega člena, ni sklenil delovnega razmerja v Republiški carinski upravi.

Notranja razmerja med osebnimi dohodki delavcev carinske službe iz prvega odstavka tega člena ostanejo do uskladitve sistemizacije delovnih mest in nomenklature nazivov nespremenjena.

Delavcem, ki bodo sprejeti v delovno razmerje po uveljavitvi tega zakona, se bo osebni dohodek določil v skladu s prejšnjim odstavkom.

V roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona se mora višina osebnih dohodkov delavcev organov carinske službe uskladiti z višino osebnih dohodkov drugih delavcev, zaposlenih v državnih organih na enakih ali podobnih delovnih mestih.

38. člen

Delavci organov carinske službe, ki so na dan uveljavitve tega zakona opravljali delo, za katero nimajo ustrezne stopnje strokovne izobrazbe, lahko še naprej opravljajo to delo, vendar morajo izobrazbo dopolniti v petih letih od uveljavitve tega zakona.

Delavci organov carinske službe iz prejšnjega odstavka, ki imajo več kot deset let delovnih izkušenj pri

enakem in podobnem delu in ki uspešno opravljajo delo, lahko še naprej opravljajo to delo, pogoj pa je, da se njihova usposobljenost za opravljanje zadevnega dela posebej preveri, kar je treba storiti v dveh letih od uveljavitve predpisov iz četrtega odstavka tega člena.

Delavcem iz drugega odstavka tega člena, katerih usposobljenost je bila že preverjena v skladu s predpisi, ki so bili izdani na podlagi zakona o carinski službi (Uradni list SFRJ, št. 56/80 in 49/87), ni treba ponovno opravljati preizkusa usposobljenosti iz drugega odstavka tega člena.

Direktor predpiše program in način za preverjanje usposobljenosti delavcev iz drugega odstavka tega člena, ko dobi mnenje republiškega upravnega organa, pristojnega za pravosodje in upravo.

39. člen

Delavcem, ki so bili na dan uveljavitve tega zakona na delu v organu carinske službe, po prejšnjih predpisih pa so bili oproščeni dopolnilnega izpita za delo v okviru temeljne dejavnosti carinske službe, ni treba opravljati izpita iz 19. člena tega zakona.

Delavcem, ki so bili na dan uveljavitve tega zakona na delu v organu carinske službe in so že opravili izpit za delo v okviru temeljne dejavnosti carinske službe po prejšnjih predpisih, ni treba opravljati izpita iz 19. člena tega zakona.

40. člen

Delavec v organu carinske službe, ki je na podlagi 37. člena tega zakona sklenil delovno razmerje v Republiški carinski upravi in ne obvlada slovenskega jezika, se mora v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona naučiti slovenskega jezika tako, da bo lahko vodil carinski postopek v slovenskem jeziku. Postopek preverjanja znanja jezika predpiše direktor s splošnim aktom o strokovnem izobraževanju delavcev.

Delavec v organu carinske službe, ki je na podlagi 37. člena tega zakona sklenil delovno razmerje v Republiški carinski upravi in ne obvlada aktivno slovenskega jezika, mora v roku dveh let od uveljavitve tega zakona predložiti pismen dokaz, da izpolnjuje ta pogoj.

Rok iz prejšnjega odstavka velja tudi za predložitev dokazila o znanju italijanskega oziroma madžarskega jezika, če je delavec razporejen na delo na območje, za katero je določena enakopravnost italijanskega oziroma madžarskega jezika.

Delavca iz prvega odstavka tega člena, ki v predpisanem roku ne izpolni zahtevanega pogoja, se razporedi na drugo ustrezno delovno mesto, če takega delovnega mesta ni, pa delavcu preneha delovno razmerje.

Delavcu iz drugega odstavka tega člena, ki v predpisanem roku ne izpolni zahtevanega pogoja znanja slovenskega oziroma italijanskega ali madžarskega jezika, preneha delovno razmerje.

41. člen

Podzakonski akti, ki so bili izdani na podlagi zakona o carinski službi (Uradni list SFRJ, št. 56/80 in 49/87) se uporabljajo še naprej do izdaje novih republiških podzakonskih aktov, vendar najdalj šest mesecev od uveljavitve tega zakona.

Akt o sistemizaciji delovnih mest v Zvezni carinski upravi se v delu, ki se nanaša na sistemizacijo delovnih mest v carinarnicah na območju Republike Slovenije, uporablja še naprej kot akt o sistemizaciji delovnih mest v Republiški carinski upravi.

Akt o sistemizaciji delovnih mest v Republiški carinski upravi (brez carinarnic) je treba sprejeti v 30 dneh po uveljavitvi tega zakona.

Akt o sistemizaciji delovnih mest v celotni carinski službi je treba uskladiti s skupnimi osnovami za sistemizacijo delovnih mest v državni upravi, ki jo izda Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije in prilagoditi nomenklaturu nazivov v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

42. člen

Izvršni svet Skupščine Republike Slovenije določi rok, v katerem je treba nadomestiti table, pečate, štampiljke in žige carinarne ter njihovih organizacijskih enot, obrazce ter službene oznake, obleke ter izkaznice delavcev v organih carinske službe z novimi.

Do zamenjave se uporabljajo sedanje table, oznake, pečati, štampiljke in žige carinarne ter njihovih organizacijskih enot, obrazci ter službene oznake, obleke ter izkaznice delavcev v organih carinske službe.

43. člen

Posamične odločbe, ki se nanašajo na izobraževanje delavcev carinske službe, opravljanje pripravništva v carinski službi, določitev in izrabo letnega dopusta oziroma študijskega dopusta ter na podobne primere, izdane pa so bile do uveljavitve tega zakona na temelju zakona o carinski službi (Uradni list SFRJ, št. 56/80 in 49/87) ostanejo v veljavi tudi po uveljavitvi tega zakona.

44. člen

Ta zakon začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 437-01/91-4/4

Ljubljana, dne 5. junija 1991.

Skupščina Republike Slovenije

Predsednik
dr. France Bučar l. r.

15.

Na podlagi 3. točke 379. člena ustave Republike Slovenije izdaja Predsedstvo Republike Slovenije

U K A Z o razglasitvi zakona o kreditnih poslih s tujino

Razglša se zakon o kreditnih poslih s tujino, ki ga je sprejela Skupščina Republike Slovenije na sejah Druženopolitičnega zbora, Zbora občin in Zbora združenega dela dne 30. maja 1991.

Št. 0100-8/91

Ljubljana, dne 30. maja 1991.

Predsednik
Milan Kučan l. r.

Z A K O N O KREDITNIH POSLIH S TUJINO

I. TEMELJNE DOLOČBE

1. člen

Predmet tega zakona so pravni posli, sklenjeni med domačimi in tujimi osebami, s katerimi se ureja pridobi-

vanje ali odobravanje finančnih sredstev z vnaprej določenim ali nedoločenim namenom uporabe, ki vsebujejo dogovor o plačilu obresti in drugih stroškov (v nadaljnjem besedilu: kreditni posli s tujino).

Glede registracije se med posle iz prejšnjega odstavka uvrščajo tudi pravni posli, sklenjeni med domačimi in tujimi osebami, s katerimi se ureja:

– nakup ali prodaja pri kateri je dogovorjeni rok plačila daljši od dvanajst mesecev oziroma se plačilo iz tujine in v tujino ne izvrši v roku 12 mesecev in

– dajanje in prejemanje garancij, zastave nepremičnin in drugih oblik poroštev.

Izjemoma se kot kreditni posel po tem zakonu šteje tudi devizno kreditiranje med pooblaščenimi bankami in domačimi osebami, razen fizičnih oseb.

2. člen

Podrobnejšo razvrstitev poslov iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena z namenom njihovega registriranja, evidentiranja, spremljanja in poročanja ter posebne pogoje za sklepanje določenih vrst kreditnih poslov s tujino, kakor tudi morebitne omejitve teh poslov, predpisuje Banka Slovenije.

3. člen

Kreditni posli s tujino iz prvega odstavka 1. člena tega zakona so lahko kratkoročni - z rokom vračila do 1 leta, srednjeročni - z rokom vračila nad 1 letom do 5 let in dolgoročni - z rokom vračila nad 5 let.

4. člen

Kreditni, ki jih odobravajo mednarodne organizacije se uporabljajo v skladu z aktom o ratifikaciji mednarodne pogodbe oziroma aktom o garanciji ali supergaranciji Republike Slovenije.

5. člen

Domače osebe so po tem zakonu pravne osebe s sedežem v Republiki Sloveniji in fizične osebe s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki opravljajo dejavnost z osebnim delom (v nadaljnjem besedilu: zasebnik).

Tuje osebe so po tem zakonu pravne osebe s sedežem v tujini in fizične osebe s stalnim prebivališčem v tujini.

6. člen

Domače osebe smejo dajati kredite tujim osebam - koristnikom v tujini in sklepati poročstva za izvoz blaga in storitev ter dajati finančne kredite za druge namene.

Banka Slovenije določi natančnejše pogoje kreditiranja tujine.

Izvoz kapitalnih dobrin na kredit, zavarovanje teh poslov in pogoje ter način financiranja ureja poseben zakon.

7. člen

Domače osebe iz 5. člena tega zakona ne smejo najemati kreditov v tujini, dajati garancij in drugih oblik poročstva tujini in tudi ne opravljati drugih predhodnih dejanj za sklenitev pogodbe o kreditnem poslu s tujino, ki bi ustvarila kakršnekoli obveznosti za Republiko Slovenijo na področju kreditnih poslov s tujino, razen obveznosti, prevzemanih v skladu s tem zakonom.

8. člen

Obveznosti in terjatve iz kreditnih poslov s tujino, ki so jih sklenile osebe iz 5. člena tega zakona, se odplačujejo v rokih zapadlosti iz pogodbe o sklenjenem kreditnem poslu in na način, predviden z zakonom, ki ureja devizno poslovanje.